

7. číslo, květen 2025

D11

VOL. 2

Jarní vydání

očima žáků 7. tříd

„AI NENÍ MAGIE, JE TO MATEMATIKA“
ROZHOVOR S AI VÝZKUMNÍKEM

SLAM POETRY

KREATIVNÍ TIPY

...a mnoho dalšího

ZŠ Dukelská 11, České Budějovice

Alexandra Ptáčková

ŽÁKYNĚ 9. B

Slovo redakce	str. 4
Slam poetry	str. 5
Švýcarsko 2025	str. 7
Plenér 2025	str. 10
Umělecká tvorba	str. 13
Rozhovor s paní knihovnicí Pokornou	str. 14
SUD – Návík na večírek	str. 16
EU reguluje umělou inteligenci – proč a jak?	str. 19
Když jsem byla malá, myslela jsem si	str. 22
Co si naši učitelé a žáci myslí o dnešní generaci	str. 24
Literatura s tematikou 2. svět. války	str. 26
Háčkovaný tulipán	str. 28
Jarní hádanky	str. 30
Naši příbuzní v zahraničí	str. 31

SLOVO REDAKCE

ÚVODNÍK

S02E07 Co všechno jsme zažili ve škole i mimo ní

Milí čtenáři, náhodní kolemjdoucí,

na jarním květnovém čísle našeho časopisu tentokrát spolupracovaly sedmé ročníky společně se stálou školní redakcí. Vzhledem k tomu, že se blíží konec roku a akcí školy přibývá, doplnili jsme toto číslo i články žáků z ostatních ročníků, kteří chtěli sdílet své zážitky z besed, divadel, exkurzí, výtvarného plenéru a mnohého dalšího.

Můžete se dál těšit na rozhovor o umělé inteligenci, který sepsala žákyně deváté třídy s českým výzkumníkem AI z kalifornské univerzity Václavem Knappem. Tento rozhovor nebude jediným. Školní redakce si připravila pár otázek, občas i na tělo, pro naši milovanou paní knihovnici, která se o nás vždy vřele stará. Ani v tomto čísle nechybí tipy na zajímavou četbu, vlastní tvorba žáků či zajímavé podání vzpomínek na dětství. Pokud máte zájem o tvořivou činnost, můžete se inspirovat návodem na háčkovaný tulipán a vytvořit si vlastní originální jarní výzdobu. Na konci čísla si můžete v našich hádankách prověřit svou znalost jarní květeny.

A máme pro Vás kromě klasického čísla časopisu ještě jednu novinku, ze které máme velikou radost! V červnu vyjde speciální a jedinečné číslo nadškolského časopisu, na kterém spolupracujeme společně s dalšími školními redakcemi ZŠ z ČB a okolí pod hlavičkou Českobudějovického deníku. Již brzy se můžete těšit na jeho přečtení.

Přejeme Vám jako vždy příjemné a inspirativní čtení!

za redakci časopisu D11

Kateřina Kolářová a Jana Capárková

SLAM poetry

Co je slam poetry

Slam Poetry je forma performativního umění, kde se báseň kombinuje s divadlem. Slamer ve svém díle využívá melodičnost textu, svůj hlas, tělo, ale i jeho posluchače k vytvoření nezapomenutelného zážitku. Ve slamu můžete nechat svou kreativitu neomezeně tvořit.

V rámci výuky českého jazyka k nám zavítali tři profesionální slameři, **Dr. Filipitch**, **Šimon Felenda** a **Kač**. Každý z nich přednesl dva slamy, a my jsme je mohli pomocí čísel hodnotit. Předskokana si vytáhli z diváků, tím se stala **Alexandra Ptáčková** aka Tim Vařim se slamem o řasách. Z besedy jsme odcházeli s úsměvem na tváři. Otevřela nám náhled do poezie tak, jak jsme ji neznali. Zde jsou pro Vás ukázky našich vlastních slamů:

v Rasy

Řasy dlouhý jak vlasy tvými tělocvikáře budu mít, až seberu odvalu pokrýt si je černou pastou v tubičce. Prvně na svý voči kleště, poděkuju babičce že mě zasponzorovala a prachy mi na ně dala. Pak! Řasa do voka padá, prstama po bulvě šátrám po řase stále pátrám, ale krev už ji vyplavila....Sakra můj korektor, * plop * well stačí just a little more a všechno bude v pohodě *kolik máš toho make-upu? *, tyvole seňore, vám možná nevdáí tohle hole neštěstí na vašem nose, ale já vám validation nepřinesu na podnose, a klidně řeknu že vypadáš jak při mencesu, snad tím tebou nevtřesu že tvůj knír alá mid-lajf crisis není ani tak z půlky dlouhej jak mí řasy.

Alexandra Ptáčková

Chat GPT

Jak existovat bez tebe, neumím si představit dříve jsem to zvládala, teď neumím ani pozdravit Když nekryješ mi záda a neřekneš mi jak.

Terapeut, učitel, manžel?
Tak nějak...

Vždy odpovíš
a zobrazeno neznáš sociální baterku nikdy nevyčerpáš

Sem tam ňáké mušky
Ale ty se přehlídly
Díky tobe zvládam
Ty strašlivé týdny

**Adéla Kislingerová a
Magdalena Manová**

To attract the best students for market purposes

Na konci dubna vyjeli
žáci 8. ročníku opět na
jarní exkurzi do
Švýcarska, zde si můžete
přečíst jejich vzpomínky

Švýcarsko

2025

První den jsme po dlouhé cestě navštívili
Rýnské vodopády a město Curych.

Rýnské vodopády jsou
největšími vodopády z
hlediska vodnosti v
Evropě. Vodopády jsou 150
metrů široké a 23 metrů
vysoké.

Město Curych jsme si prohlédli
a poté jsme navštívili
čokoládovnu Lindt. V
čokoládovně jsme měli
možnost ochutnat
mnoho druhů čokolády
a projít si výstavu, která
popisovala výrobu čokolády od
kakaového bobu až po finální
produkt.

Druhý den jsme ráno vyrazili do hlavního města Bern. Symbol města Bern jsou medvědi. Jako první jsme navštívili Bärenpark.

Poté jsme se prošli Bernem. Šli jsme se kouknout na katedrálu Berner Münster. Po procházce hlavním městem jsme dostali rozchod.

Následně jsme dorazili do sýrárny Emmental. Zde jsme se podívali, jak se vyrábí jeden z nejslavnějších švýcarských sýrů. Prohlídka byla zakončena ochutnávkou.

Jako poslední jsme navštívili město Basilej, která je považována za „hlavní město umění“ Švýcarska.

Navštívili jsme další katedrálu jménem Basler Münster, která je stavěna z červeného pískovce.

Třetí den jsme se svezli lanovkou na horu Pilatus. Hora se tyčí do výšky 2128 m n. m. Poté jsme se prošli dalším nádherným městem Lucern.

Prošli jsme Kapličkovým mostem a navštívili Lví památník. Ke konci výletu jsme se ještě projeli lodí po Lucernském jezeře. Na konec jsme ve městě dostali rozchod a odjeli zpět do ČR.

Plenér

2025

Dne 5. března jsme se sešli před školou a odjeli na Šumavu, konkrétně do hotelu Elsyn Dvůr. První den jsme se hlavně ubytovávali, seznamovali s prostředím a s dětmi z Německa, které se Plenéru účastnily s námi.

V okolí Elsyna Dvora byli koně, kočka, která tam s námi chodila skoro celý Plenér. Nacházela se tam i posilovna s bazénem, restaurace a krásná příroda všude kolem. Odpoledne jsme už začali dělat své první práce. Každý večer jsme si po večěři navzájem ukazovali, co jsme ten den vytvořili.

Další dny měly podobný program. Po snídani jsme se připravili na dopolední kreslení, poté následoval oběd a polední klid, při kterém se většinou kontrolovaly pokoje a budovalo se uklízení. Odpoledne jsme opět pokračovali v práci.

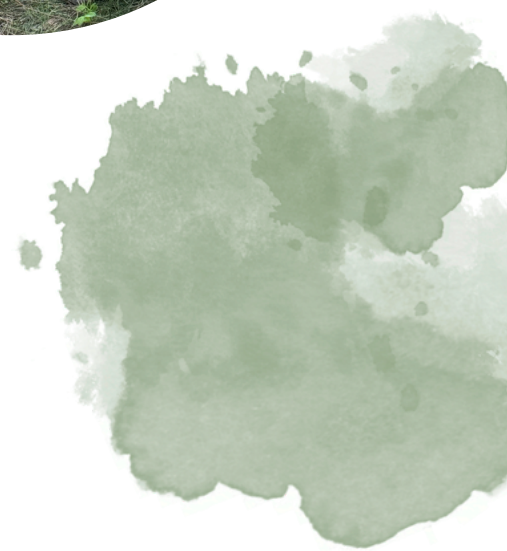
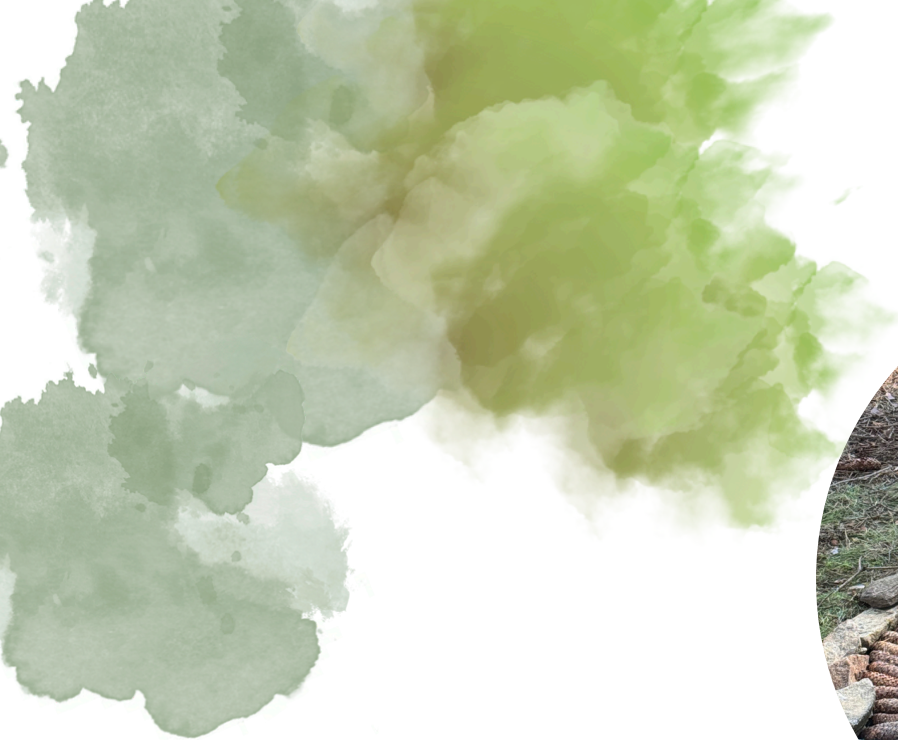

Po večeri jsme měli volný čas. Mohli jsme jít do bazénu, posilovny nebo zůstat na pokoji a dodělávat si rozdělané práce. Ve 21:00 jsme museli být na pokojích a při nejlepším už spát, abychom měli energii na další den. Takhle podobně to vypadalo skoro každý den. I přes ne úplně nejhezčí počasí si myslím, že se povedlo i hodně vydařených prací. Poslední den, kdy jsme tvořili, jsme odpoledne pracovali se samotvrdnoucí hmotou a barvili keramiku. Večer jsme si opět navzájem ukázali svá díla a začali si balit věci, abychom ráno byli připraveni na odjezd.

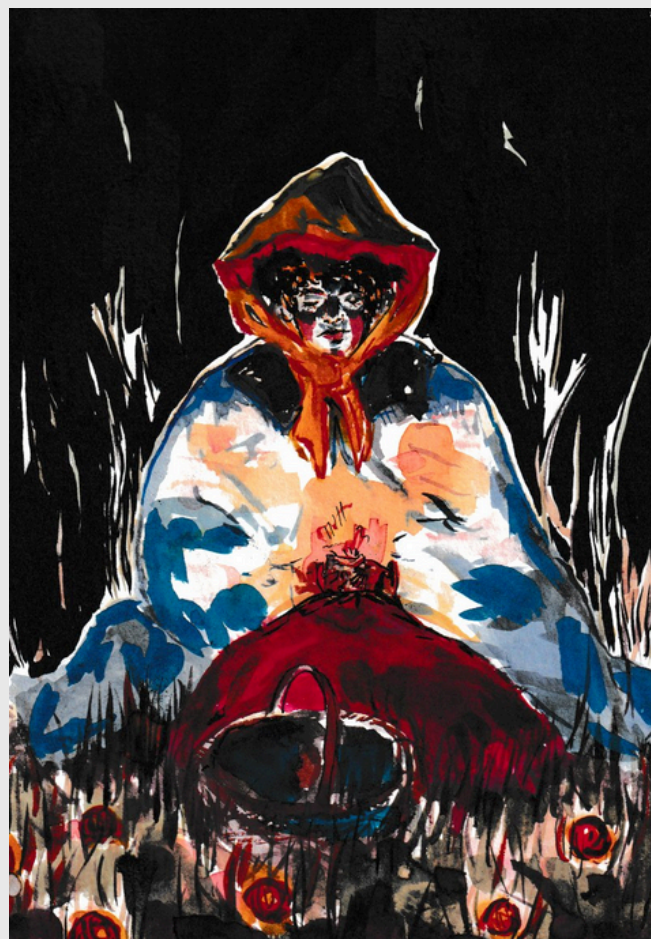
Ráno jsme se nasnídali, dobalili, a pak se všichni sešli v jedné místnosti, kde proběhlo slavnostní zakončení. Dostali jsme diplomy, sladkosti a vyhlásily se nejlépe uklizené pokoje. Poté jsme už jen nasedli do autobusu a vydali se zpět domů.

Plenér jsme si i přes nepříznivé počasí opravdu užili.

Eliška Hurdová S.B

Umělecká tvorba A. Ptáčkové

Rozhovor s paní knihovnicí Pokornou

Mám tuhle práci ráda, hlavně protože je to práce s knihami. Knihy člověka obohacují a přináší mu spoustu příběhů. Také mám ráda děti.

Jak dlouho pracujete v naší knihovně?

Pracuji tady už osmý rok, od září roku 2017.

Byla knihovnice vždy Vaše vysněná profese? Co Vás k tomu vedlo?

Tak já jsem tuhle profesi začala dělat až v důchodu a stýskalo se mi po práci, kterou jsem dělala více jak dvacet let, a také po kontaktu s lidmi. Tak jsem přemýšlela, jaká práce by mě obohatila.

Jaké změny jste zaznamenala v knihovně během Vašeho působení?

Doobjednávalo se tu zařízení, ale hlavní změny byly vždy nové knihy, které se jednou nebo dvakrát ročně doobjednávaly.

Kolik máte knih doma a kolik jste jich za život přečetla?

Jé, tak to si vůbec nedovedu představit. Čtu hodně celý život, takže na to nedokážu odpovědět. Mám doma zaplněně 3 knihovny, ale také si půjčuji v naší školní knihovně.

Jak plánujete trávit čas, až nebudete pracovat v knihovně, máte nějaké oblíbené koníčky?

Určitě se nebudu stranit lidí nebo nezavřu se doma, ale budu dále chodit do knihovny, budu chodit na koncerty tak, jako chodím doposud. Budu chodit do divadla, budu se setkávat se známými, a také se sem budu chodit dívat, jak knihovna jde dále.

Školní redakce na návštěvě v knihovně.

Kdybyste si měla vybrat jedinou knihu, kterou byste mohla číst pořád dokola, která by to byla?

Tak asi kniha Malý princ, a pak básně pana Skácela a básně pana Seiferta.

Je vám líto, že odcházíte?

Je, ale přece jenom člověka dožene věk i zdravotní problémy a už cítí, že je čas si odpočinout. Bude se mi stýskat.

*Za redakci školního časopisu
moc děkujeme paní Pokorné
za její vždy vřelý přístup
při návštěvě naší knihovny a
přejeme jí mnoho radosti z
čtení knih!*

*Rozhovor provedl:
Mikuláš Chmela, 6. B*

SUD

-Nácvik na večírek

Třídy 9.A a 9.B navštívily dne 14.3. představení *Nácvik na večírek* o spisovateli Karlu Poláčkovi. Inscenaci připravil soubor Studenského Univerzitního Divadla, a mistrně nám předal tragický osud Karla Poláčka a jeho partnerky Dory Vaňákové, dvou Židů za 2. světové války.

Po představení se nám naskytla příležitost k debatě. Zamýšleli jsme se nad hrůznými osudy Židů, citlivostí divadelního vyzobrazení těchto neštěstí. Zaujal nás kontrast mezi válečnými filmy, neustálým násilím v nich, a divadlem, které nám ukazuje důsledky morbidností dějících se za války. Zničené životy, mrtvá těla lidí, co měli ještě tolik co světu dát.

Herci nám přiblížili průběh tvorby představení, jak oni sami vidí Karla a Doru a posdíleli několik zážitků, co s představením měli. Všichni jsme odešli nejen obohaceni, ale i se silným kulturním zážitkem. Postava Karla Poláčka z hodin českého jazyka najednou stála před námi na prknech jeviště. Děkujeme představitelům Karla a Dory, Martinu Douchovi a Adéle Kalusové.

Karel Poláček (*1892-1945) byl český spisovatel a novinář. Pocházel z židovské rodiny. Pracoval jako redaktor v Lidových novinách, kde psal fejetony a články.

Protože byl Žid, musel opustit práci a nakonec byl deportován do Terezína a později do Osvětimi, kde roku 1945 zahynul. I když jeho život skončil tragicky, zanechal po sobě silný otisk v české kultuře.

EU REGULUJE UMĚLOU INTELIGENCI - PROČ A JAK?

Umělá inteligence proniká do všeho – od chytrých telefonů a chatbotů až po autonomní auta a medicínu. Evropská unie chce zajistit, aby byl tento rychlý rozvoj bezpečný a prospěšný. Proto přijala AI Act, první zákon o AI na světě, jehož cílem je zajistit, aby systémy umělé inteligence byly bezpečné, etické a důvěryhodné. EU klade důraz na odpovědný vývoj i použití AI: musí se předcházet rizikům jako předpojatost či diskriminace. V praxi chce také podporovat investice a inovace v oblasti AI, aby Evropa zůstala technologickým i etickým lídrem.

CO JE AI ACT A JEHO KLÍČOVÉ PRVKY

AI Act funguje na bázi rizikových kategorií. Pravidla se liší podle toho, jak nebezpečná konkrétní AI je. EU rozlišuje čtyři úrovně rizika.

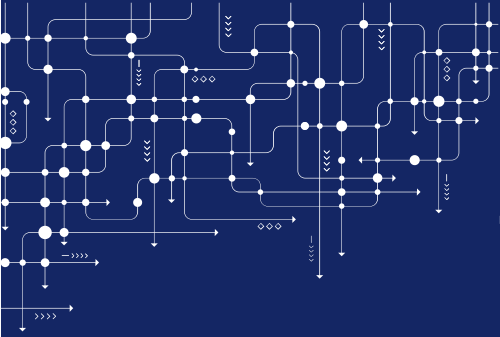
Minimální riziko: Většina jednoduchých AI systémů - prakticky neomezeno.

Omezené riziko: Například chatboti generující text nebo nástroje pro tvorbu obrázků. EU požaduje jen mírné povinnosti – například, aby uživatel vždy věděl, že obsah vytvořila umělá inteligence.

Vyšší riziko: Sem patří systémy, které mohou vážně ovlivnit lidské životy – např. AI v autonomních autech, při lékařské diagnostice nebo při přijímání do zaměstnání či poskytování úvěrů.

Nepřijatelné riziko: AI se nesmí použít k manipulaci chování lidí či k cílenému ovlivňování zranitelných. Zakázané je také automatické sociální bodování občanů podle chování či postavení.

Díky tomu jasně vidíme, které AI smíme a nesmíme v Evropě používat. Například firmy vytvářející generativní AI modely (jako velké jazykové modely či „GPT“) musejí dodržovat zvláštní povinnosti: poskytnout transparentnost (např. označit generovaný obsah), dodržovat autorská práva, ale jejich vývoj sám o sobě není zakázán.

CO TO ZNAMENÁ PRO BĚŽNÉ UŽIVATELE

Pro běžné uživatele to znamená především větší ochranu a informovanost. Díky novým pravidlům budete vždy vědět, že konverzujete s chatbotem nebo že obrázek vytvořila AI. Těmto označeným deepfakům pak můžete věřit méně než běžným informacím podávaným reálnou osobou, což snižuje riziko dezinformací. Na veřejnosti nás chrání i zákaz masivního sledování: kamery nesmí automaticky skenovat a rozpoznávat obličeje všech lidí ve městě ani vytvářet rozsáhlé databáze pro sledování. Nebude povoleno ani bodování lidí podle jejich chování či socioekonomického postavení. Cílem je, aby AI lidem sloužila, ne škodila, a zároveň podléhala lidské kontrole a základním právům.

Evropské pravidla pro umělou inteligenci tak přináší kompromis: chtějí zabránit nejhorším excesům (což ocení naše bezpečí a soukromí), ale zároveň nepřekazít inovace. EU si klade za cíl vytvořit vzorný právní rámec – stejně jako GDPR u ochrany dat – který by zajistil bezpečnou a důvěryhodnou AI nejen v Evropě, ale i ve světě

Jaký vliv může AI Act mít na budoucnost výzkumu? Jak na něj nahlíží ti, kteří se vývojem AI zabývají? O své zkušenosti a názor se s námi podělil Václav Knapp, který působí jako výzkumník v oblasti umělé inteligence na prestižní University of California, Berkeley.

„AI NENÍ MAGIE, JE TO MATEMATIKA” - ROZHOVOR S VÁCLAVEM KNAPPEM

Václav Knapp je studentem třetího ročníku gymnázia SSPŠ v Praze, který se už během střední školy zapojil do výzkumu umělé inteligence. V rozhovoru mluví o tom, jak AI funguje, proč ji podle něj není třeba brzy regulovat, a proč si myslí, že vědomí jednou půjde naprogramovat. A taky radí, jak se dá do vědy naskočit už na základní škole.

Čemu se momentálně nejvíc věnuješ?

Teď se nejvíc věnuju výzkumu – hlavně v oblasti AI a počítačového vidění na UC Berkeley. Pracuju na dvou projektech: jeden se týká učení identity člověka z videa a druhý se zaměřuje na 3D chápání objektů modely umělé inteligence.

Jak probíhá práce ve výzkumném týmu na UC Berkeley? Stalo se ti někdy, že tě kvůli věku nebrali vážně?

Ze začátku si mě samozřejmě potřebovali vyzkoušet, takže mě úplně vážně nebrali. Ale teď, když už spolu pracujeme delší dobu, mě berou jako platného člena týmu. Funguje to tak, že máme několikrát týdně schůzky, kde si rozdělíme práci, a podle toho, jak dopadly experimenty, se pak bavíme dál a směřujeme výzkum. Teď zrovna finišujeme projekt, takže řešíme, jaké experimenty dát do článků.

Jak bys vysvětlil fungování umělé inteligence někomu, kdo o ní nic neví?

Umělá inteligence je v podstatě algoritmus, jak nakládat s daty. Můžeme si to představit třeba na obrázcích koček a psů – AI se učí rozlišit, co je kočka a co je pes. Ty obrázky jsou složené z pixelů a hodnot, a neuronová síť se naučí z těch hodnot, co jsou kočky a co psy. A pak se snaží podle toho rozdělovat data.

Myslíš si, že popularita třeba ChatGPT společnosti prospívá, nebo spíš zkresluje pohled na AI?

Určitě je tam nějaká míra nechápavosti. Lidi si myslí, že je za tím něco vědomého nebo magického, ale

ono je to jen matematika, algoritmus. Ten jazyk, jakým ChatGPT vypisuje odpovědi, je vlastně iluze. Ve skutečnosti je to jen o tom, že se na základě statistiky odhadne, jaká slova nejpravděpodobněji přijdou dál.

Jak vnímáš regulace AI v EU? Chrání AI Act lidi, nebo spíš zbytečně omezuje – třeba i výzkum?

Spíš si myslím, že to zatím spíš škodí. Některé věci jsou v Evropě kvůli AI Actu omezené a není to úplně domyšlené. Určitě jsou nějaká omezení potřeba, ale ne hned na začátku, když ty modely ještě nejsou tak silné, aby se musely regulovat v takové míře. Podle mě by se měl regulovat hlavně obsah, na kterém se učí – ale ne samotné modely, které se používají.

Lze podle tebe lidské vědomí replikovat pomocí umělé inteligence?

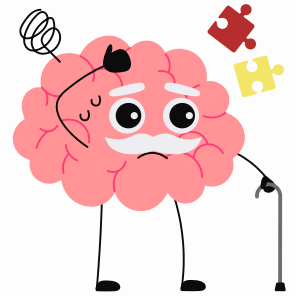
Vědomí je nějaká hraniční úroveň – není nic vyššího než vědomí. Myslím si, že se k tomu umělá inteligence může dostat. Nedokážu říct, jestli se to stane v tomto století, názory na to se ve společnosti dost mění. Ale myslím si, že vědomí lze z podstaty algoritmizovat, takže i postavit.

Co bys poradil lidem na základní škole, kteří se chtějí aktivně věnovat vědě?

Vybrat si obor, který je opravdu baví – ať už je to chemie, fyzika, počítače nebo cokoli jiného. A sbírat co nejvíc znalostí, aby byli v tom oboru kompetentní. Když člověk neví, co dělá, tak to nemůže dělat dobře. Pak hledat příležitosti – třeba v Česku máme Otevřenou vědu. A zkusit psát profesorům, ozývat se. Prostě to zkusit.

Také se vám už někdy stalo, že jste si celý svůj život mysleli...

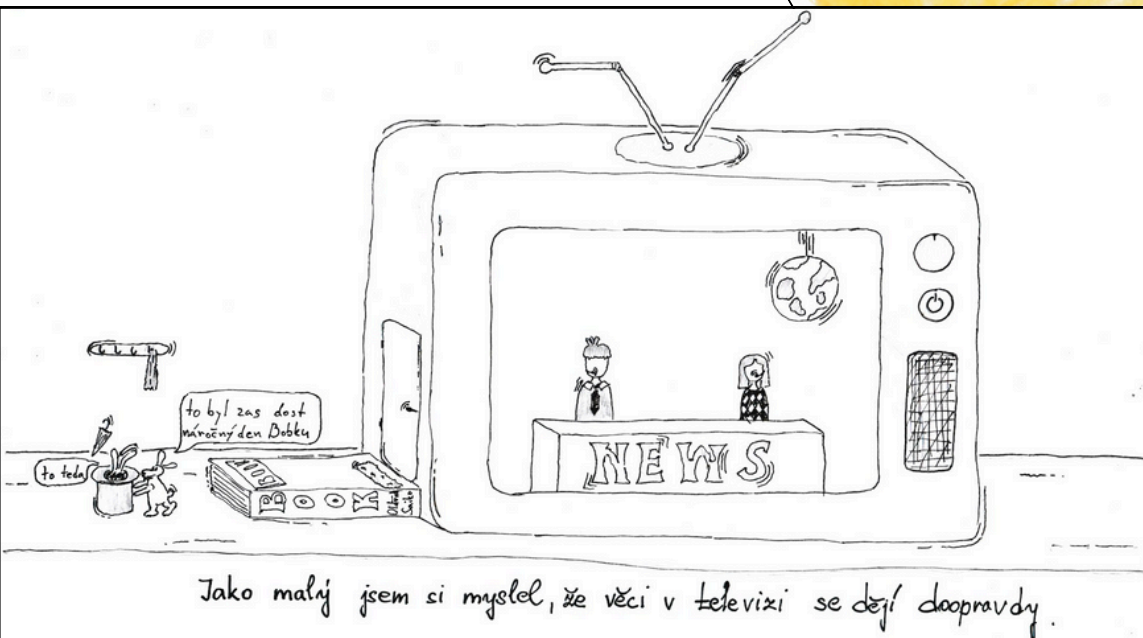
Žáci 9D zavzpomínali na své domněnky z dětství, sami posudte, zda si také nějakou nevybavíte.

Když jsem byla malá, domnívala jsem se, že se dá chodit po modrých oblacích.

Když jsem byla malá, myslěla jsem si, že ješička je ješiče.

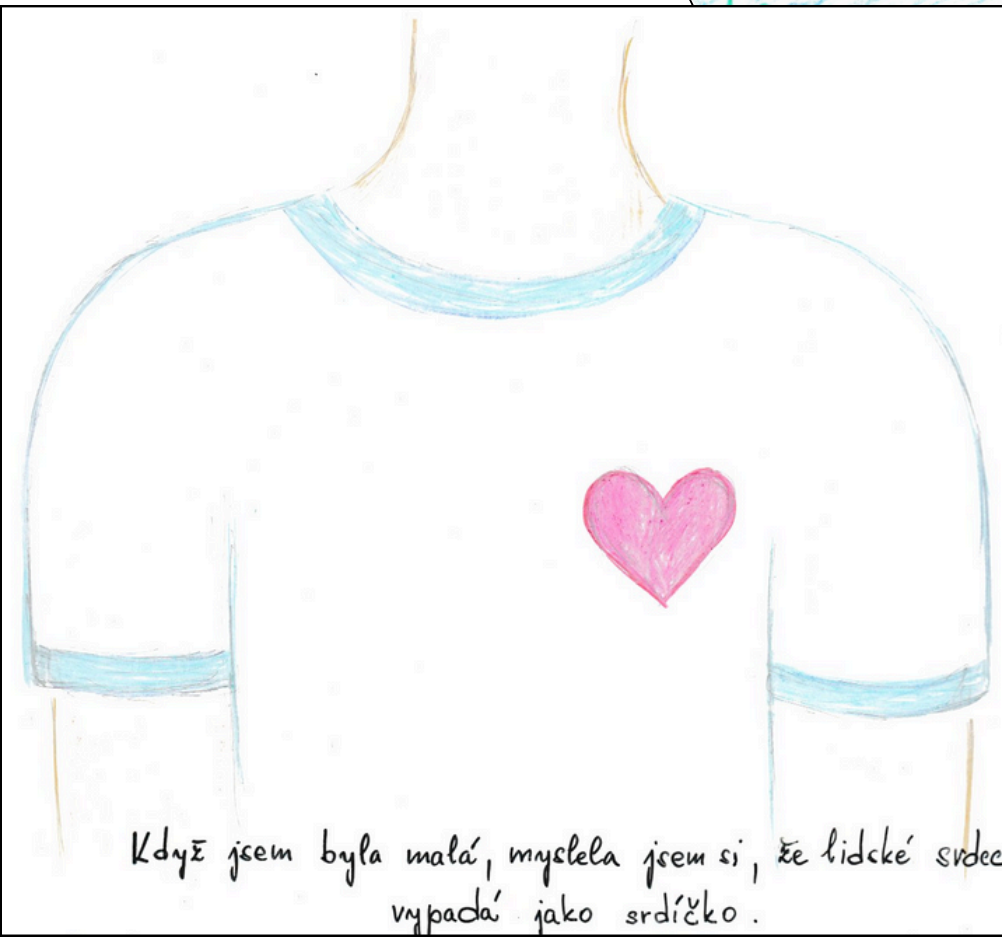

Jako malý jsem si myslel, že věci v televizi se dějí doopravdy.

Když jsem byla malá,
domnívala jsem se, že zvířata
žijí ve stejných domovech,
jako my, lidé.

Když jsem byl malý, domníval
jsem se, že rybičky žijí a
pocházejí z rybků.

Když jsem byla malá, myslela jsem si, že lidské srdce
vypadá jako srdíčko.

Alexandra Práčková

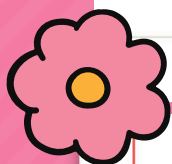
Co si naši učitelé a žáci myslí o dnešní generaci

Otázky, na které jsme se ptaly:

JAK SE PODLE VÁS LIŠÍ DNEŠNÍ GENERACE PROTI STARŠÍM?
CO BYSTE NA DNEŠNÍ GENERACI ZMĚNIL/A?
JAKÝ BYL NEJVĚTŠÍ TREND VAŠÍ GENERACE A CO BYSTE
CHTĚL/A ZPĚT?

Co si myslí žáci?

VNÍMAJÍ SVOJI GENERACI JAKO
TECHNOLOGICKY ZDATNOU A
PROPOJENOU S DIGITÁLNÍM SVĚTEM. TAKÉ
CÍTÍ TLAK Z NEUSTÁLENÉHO ONLINE
PROSTŘEDÍ.

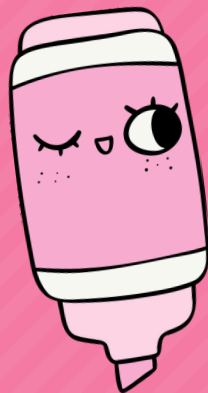

Co si myslí pan učitel Krupa?

„DNEŠNÍ DĚTI MAJÍ DÍKY TECHNOLOGIÍM PŘÍSTUP K
INFORMACÍM JAKO NIKDY PŘEDTÍM, ALE ČELÍ I RIZIKŮM
- KYBERŠIKANĚ, DEZINFORMACÍM A STRESU. JSOU
ZVYKLÉ DISKUTOVAT A HLEDAT VLASTNÍ CESTU, ALE
ČASTO JIM CHYBÍ TRPĚLIVOST A SOUSTŘEDĚNÍ. JE
DŮLEŽITÉ SI UVĚDOMIT, ŽE ÚSILÍ A VYTRVALOST MAJÍ
SMYSL. V DĚTSTVÍ JSME TRÁVILI ČAS VENKU, HRÁLI SI
A ZAŽILI PŘÍCHOD ZÁPADNÍ KULTURY I TECHNOLOGIÍ.
CHYBÍ MI TEHDEJŠÍ KLID A OPRAVDOVÉ VZTAHY.“

Co si myslí paní učitelka Plíšková?

„SOUČASNÁ GENERACE SE VÝRAZNĚ LIŠÍ OD TÉ PŘEDCHOZÍ VLIVEM TECHNOLOGIÍ A SOCIÁLNÍCH SÍTÍ, DŘÍVE LIDÉ TRÁVILI VÍCE ČASU VENKU S PŘÁTELI, DNES MLADÍ ČASTO ŽIJÍ VE VIRTUÁLNÍM SVĚTĚ. POKUD BYCH MOHLA NĚCO ZMĚNIT, PŘÁLA BYCH SI, ABY MLADÍ LIDÉ TRÁVILI VÍCE ČASU OSOBNĚ S RODINOU A PŘÁTELI A UČILI SE SLUŠNOSTI A RESPEKTU - TO SE NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH NENAUČÍ.“

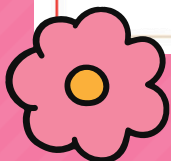
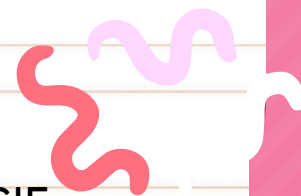

Co si myslí paní učitelka Lasovská?

„DNEŠNÍ GENERACE ŽIJE V DOBĚ TECHNOLOGIÍ - VŠE JE RYCHLÉ, DOSTUPNÉ ONLINE. MY JSME SI MUSELI INFORMACE HLEDAT SAMI A KOMUNITKOVALI OSOBNĚ. NEMĚNILA BYCH VÁS, ALE NEZÁVIDÍM VÁM TLAK SOCIÁLNÍCH SÍTÍ. TRENDY? TAMAGOTCHI, POKÉMONI A WALKMANY! CHTĚLA BYCH ZPĚT TU DĚTSKOU BEZSTAROSTNOST A ŠMOULOVOU ZMRZLINU.“

Co si myslí paní učitelka Buřtová?

„VAŠE GENERACE DNES HOJNĚ VYUŽÍVÁ TECHNOLOGIE, KTERÉ JIM POMÁHAJÍ, ALE TAKÉ ŠKODÍ. ÚSPĚCH VŠAK ČASTO NEPŘÍCHÁZÍ HNED, A TAK BY DNEŠNÍ MLADÍ MOHLI ZÍSKAT VÍC TRPĚLIVOSTI, RESPEKTU A CHUTI KOMUNIKOVAT OSOBNĚ. TRENDY? TŘEBA PLETENÍ Z GUMIČEK NEBO VÝMĚNA SAMOLEPEK - KREATIVITA NÁS BAVILA NEJVÍC.“

Děkujeme všem vyučujícím za spolupráci!

Vypracovaly: Kristýna Ondráčková a Lucie Pousková 7.B

LITERATURA S TEMATIKOU

2. SVĚTOVÉ VÁLKY

recenze žáků 7.B

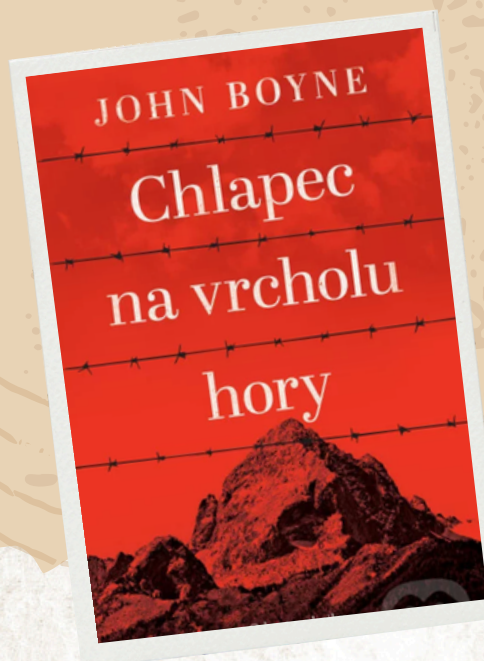

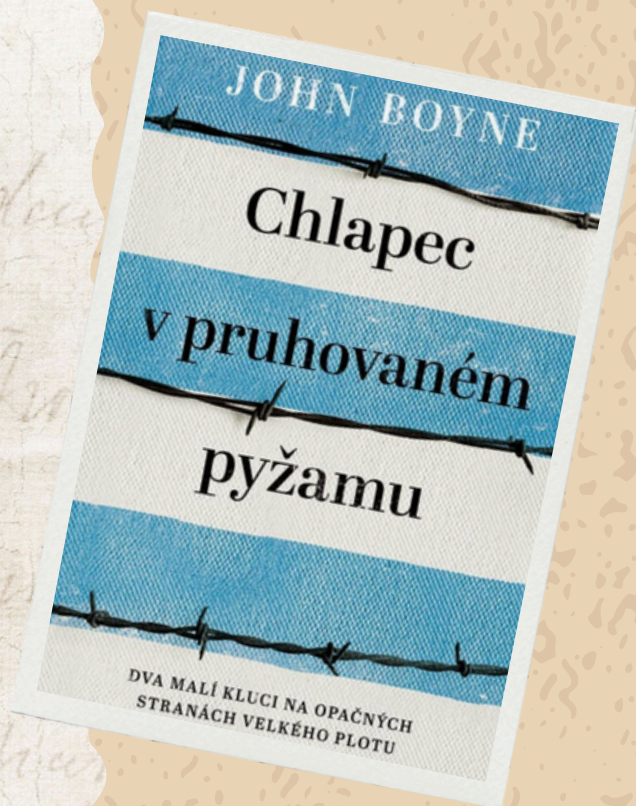
MAUS - Art Spiegelman

Ráda bych doporučila přečíst si knihu Maus. Vypráví o 2. světové válce a hlavně o tom, jak těžké bylo přežít holocaust – pronásledování a zabíjení Židů. Kniha má dvě části a je zajímavá tím, že je nakreslená jako komiks – postavy mají podobu zvířat. Židé jsou nakresleni jako myši a nacisté jako kočky. Příběh začíná rozhovorem mezi otcem, který přežil holocaust, a jeho synem. Otec vypráví o hrůzách, které zažil, a syn si jeho vyprávění pečlivě zapisuje s cílem zachytit tuto výpověď v knižní podobě. Podle mého by knihu bavilo číst čtenáře, kteří se zabývají 2. světovou válkou a historií naší země.

Karolína H. Kramářová

7.B DÁLE DOPORUČUJE:

CHLAPEC V PRUHOVANÉM PYŽAMU - John Boyne

Doporučuji knihu Chlapec v pruhovaném pyžamu. Tento příběh devítiletého chlapce jménem Bruno se odehrává za 2. světové války. Kvůli otcově práci se musí celá rodina odstěhovat z Berlína do Polska. Brunovi se jejich nový dům vůbec nelíbí a stýská se mu po babičce a dědovi a jeho dobrých kamarádech, které v Berlíně měl. Miluje prozkoumávání nových míst, ale v novém domě ho to neláká, tak se vydá zkoumat jeho okolí. Narazí na velký ostnatý plot, který ho dělí od zvláštního místa plného lidí ve stejných pruhovaných pyžamech. Za plotem seděl malý hubený kluk jménem Šmuel, se kterým si Bruno začal hned povídat a byl velmi rád, že si našel kamaráda. Chodil za ním každý den až do jedné chvíle...

Vojtěch Šebek

7. B DÁLE DOPORUČUJE:

HÁČKOVANÝ TULIPÁN

NÁVOD PRO POKROČILÉ

Na výrobu háčkovaného tulipánu budete potřebovat:

- zelená a růžová vlna (duté vlákno)
 - háček
 - jehla
 - nůžky
 - špejle
 - tavná pistole
-

Použité zkratky:

- mg - magický kroužek
 - KS - krátký sloupek
 - r - rozšíření
 - ř - řada
-

POSTUP:

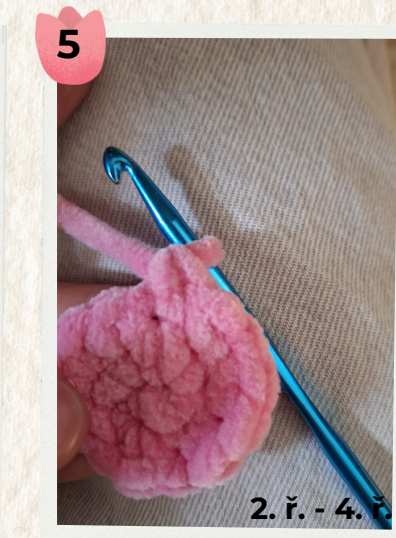
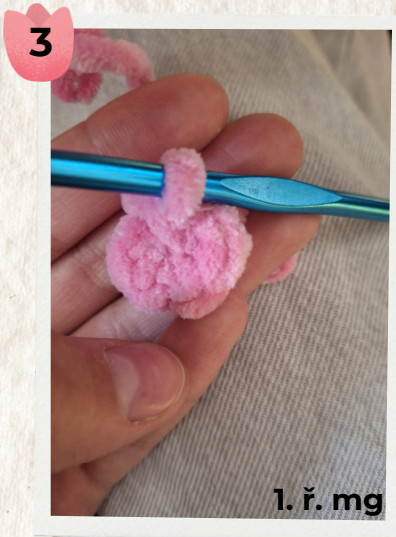
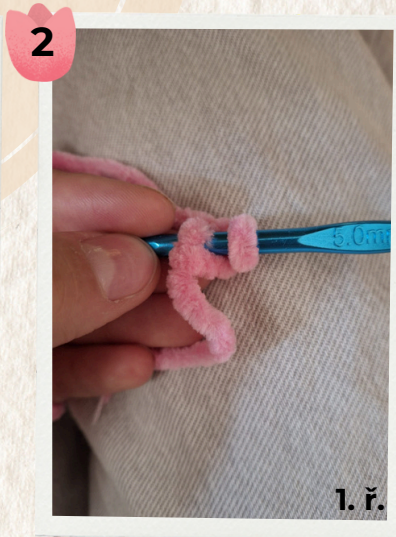
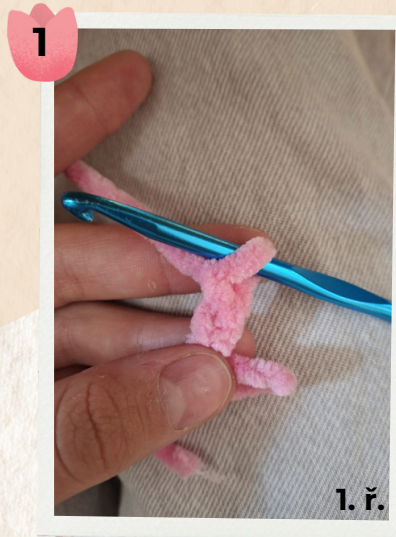
1.ř: mg = 2 KS (5 KS do mg) (5) - mg se utvoří tak, že nejprve uděláte 2 KS a poté vložíte háček do úplně prvního oka a do toho uděláte 5 KS

2.ř - r:r po celé řadě (10) - rozšíření jsou 2 KS od každé dírky

3.ř - r:r + 1 KS (15) + jedno r a do další dírky jedno KS

4.ř - r:r + 2KS (20) + jedno r a do další dírky dva KS

5.ř - 9.ř: KS (20) - 5 ř se stejným počtem oček (20KS)

ZAŠÍVÁNÍ:

Připravila: Karolína H. Kramářová, 7.B

JARNÍ HÁDANKY

Zkus odhalit, které jarní rostliny jsou ukryté v hádankách, a poté vyplň křížovku!

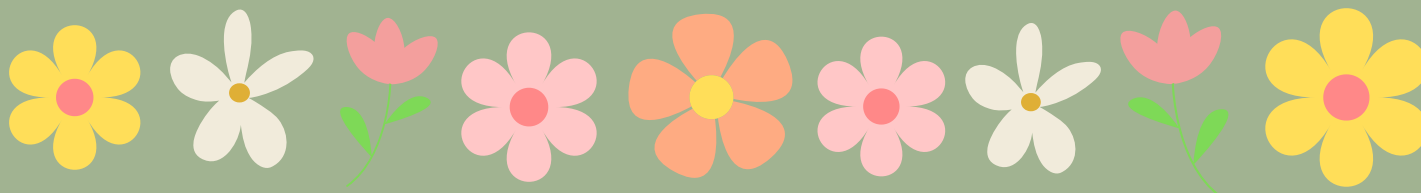
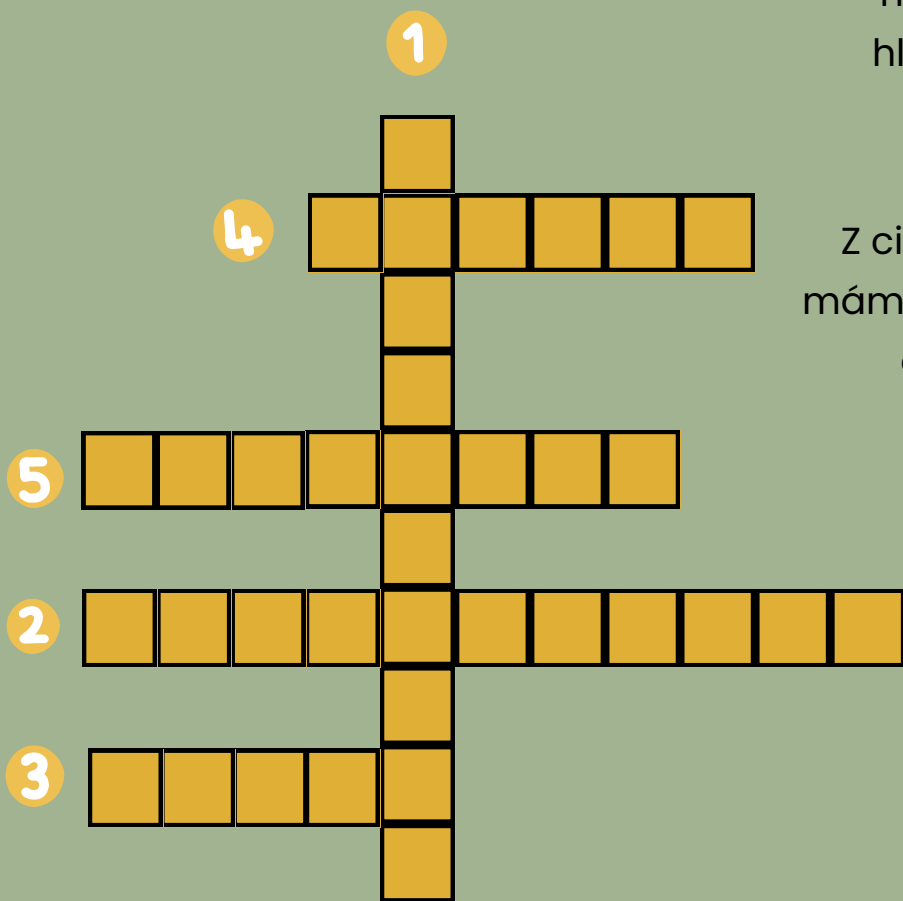
1 Ze zelené hřívky vylétne slunce, a když dozrají, pustím do světa tisíc malých padáků...

2 Bílý věneček u země sedí, žluté slunce v srdci má. Když se louka probouzí, jsem na ní mezi prvními.

3 Voním dřív než květy růží, pod mým dechem vzduch se újí, hrozen kvítků v purpuru, hlásí nám: "Jaro je tu tu!"

4 Z cibule protáhnu krk k nebi, mám plášť žlutý jak jarní slunce, a v hrdle nesu trubku, která hraje bez hlasu.

5 Ze sněhu skláním hlavu, zvoním tiše bílou čepicí. Jsem první, kdo šeptá: „Jaro jde.“

Jak se žije na Filipínách?

Počasí:

Celý rok je tam velké horko. Teplota se pohybuje okolo 35 až 48 stupňů. Jen na horách se teplota pohybuje okolo 18 - 19 stupňů.

Škola:

Škola začíná v 7:30 a končí okolo 16:00/17:00 hodin - ve všech třídách. Po ukončení 6. třídy základní školy děti pokračují na střední školu.

Jídlo:

Rýže se jí celodenně - snídaně, oběd, večeře. Jedí hodně čerstvých ryb, zeleniny, kuřecího masa a vejce.

Zajímavosti:

- Manila je hlavní město Filipín.
- Žije tam celkem 81 milionů obyvatel.
- Oblíbený ostrov: Borachay.
- Mají přes 7 500 ostrovů.
- Národní zvíře je Carabao, národní strom je Narra, a národní květina je tam Sampaquita.

JARNÍ ČÍSLO ČASOPISU D11, KVĚTEN 2025

na tomto vydání spolupracovali:

GRAFIKA

Laura Brozmanová
Jana Capůrová
Monika Coufalová
Jiří Hanuš
Eliška Hurdová
Adéla Kislingerová
Kateřina Kolářová
Karolína H. Kramářová
Karolína Lisová
Magdalena Manová
Kristýna Ondráčková
Lucie Pousková
Alexandra Ptáčková
Elinor Weisová

REDAKTOŘI

Laura Brozmanová
Jana Capůrová
Monika Coufalová
Jiří Hanuš
Eliška Hurdová
Mikuláš Chmela
Adéla Kislingerová
Kateřina Kolářová
Karolína H. Kramářová
Karolína Lisová
Magdalena Manová
Kristýna Ondráčková
Lucie Pousková
Alexandra Ptáčková
Vojtěch Šebek
Elinor Weisová

FOTOGRAFIE A OBRÁZKY

archiv redakce
canva.com
Pinterest

*Velké poděkování také patří paním učitelkám Kolářové,
Štěpánkové a Lisové za vedení a motivování žáků k práci
na školním časopise!*

KONTAKT

redakced11@zsdukelska.cz
@casopisd11
www.zsdukelska.cz

Přejeme vám krásné léto!

